

18. Aktiveringsenergi

Formålet med dette eksperiment er at bestemme aktiveringsenergien for reaktionen mellem persulfat, $S_2O_8^{2-}$, og iodid:

$$S_2O_8^{2-}(aq) + 2I^{-}(aq) \rightarrow 2SO_4^{2-}(aq) + I_2(aq)$$

Reaktionen er samlet set af anden ordens reaktion med følgende hastighedsudtryk:

$$v = k \cdot [S_2 O_8^{2-}] \cdot [I^-]$$

hvor k er hastighedskonstanten.

I eksperimentet bestemmes reaktionshastigheden, hvorefter hastighedskonstanten kan beregnes. Udføres forsøget ved forskellige temperaturer, er det muligt at undersøge, om reaktionen følger Arrhenius-ligningen:

$$k = k_0 \cdot e^{-\frac{E_a}{R \cdot T}}$$

hvor $E_{\rm a}$ er aktiveringsenergien, og k_0 er en teoretisk hastighedskonstant, hvor temperaturen er »uendelig stor«.

Arrhenius-ligningen kan omskrives til:

$$\ln k = -\frac{E_a}{R} \cdot \frac{1}{T} + \ln k_0$$

Når man skal undersøge, om reaktionen følger Arrhenius-ligningen, laves et så-kaldt Arrhenius-plot, dvs. man afbilder $\ln k$ som funktion af $\frac{1}{T}$. Hvis reaktionen følger Arrhenius-ligningen, vil afbildningen vise en lineær sammenhæng. Konstanterne $E_{\rm a}$ (aktiveringsenergien) og k_0 bestemmes grafisk.

Reaktionen startes ved at blande følgende tre opløsninger:

1. 10,0 mL 0,200 м Na₂S₂O₈

68

- 10,0 mL 0,200 м KI
- 3. $5.0 \text{ mL } 4.00 \cdot 10^{-3} \text{ M Na}_2\text{S}_2\text{O}_3 \text{ med stivelse}$

Thiosulfat reagerer med de dannede diiodmolekyler i en meget hurtig reaktion:

$$2S_2O_3^{2-}(aq) + I_2(aq) \rightarrow S_4O_6^{2-}(aq) + 2I^{-}(aq)$$
 hurtig

Først når thiosulfat er brugt op, kommer opløsningen til at indeholde diiodmolekyler, som sammen med opløsningens indhold af stivelse giver en blå farve. Vi måler den tid, Δt , som går fra reaktionens start, til opløsningen får en blå farve.

Den aktuelle stofmængdekoncentration af thiosulfat ved reaktionens begyndelse er $8,00 \cdot 10^{-4}$ M. Lige når thiosulfat er brugt op, er $[S_2O_8^{\ 2-}]$ formind-

sket med 4,00 · 10⁻⁴ M. Reaktionshastigheden kan dermed beregnes af følgende formel:

$$v = -\frac{\Delta[S_2O_8^{2-}]}{\Delta t} = \frac{4,00 \cdot 10^{-4} \text{ M}}{\Delta t}$$

APPARATUR

- 4 bægerglas, 250 mL
- Bægerglas, 100 mL
- 15 reagensglas
- Pipette, 5 mL
- Pipettesuger
- Spatel
- 4,00 · 10⁻³ м natriumthiosulfat,

- Termometer til måling med 0,1 grads nøjagtighed
- 2 buretter
- Buretteholder
- Stativ
- Stopur/mobiltelefon
- 0,200 м natriumpersulfat, Na₂S₂O₈
- Isterninger

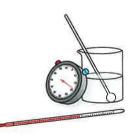
KEMIKALIER

- Na₂S₂O₃, med stivelse
- 0,200 м kaliumiodid, KI

EKSPERIMENTELT

Figur 18.1. Temperaturen fastholdes ved hjælp af et vandbad.

Figur 18.2. Stopuret startes, så snart opløsningerne med reaktanterne er hældt sammen i bægerglasset.

Forsøget skal udføres ved stuetemperatur og fire andre temperaturer. Der skal bruges fire 250 mL bægerglas. Fyld disse næsten til randen med henholdsvis lunkent vand (ca. 30 °C), køligt vand (ca. 15 °C), koldt vand (ca. 10 °C) og koldt vand tilsat isstykker.

Sæt derefter i hvert af disse bægerglas tre reagensglas, der rummer følgende opløsninger:

- 10,0 mL 0,200 м Na₂S₂O₈
- 10,0 mL 0,200 м KI
- $5.0 \text{ mL } 4.00 \cdot 10^{-3} \text{ M Na}_2\text{S}_2\text{O}_3 \text{ med stivelse}$ 3.

Aftap opløsning 1 og 2 ved hjælp af buretter og afmål opløsning 3 med pipette. Stil reagensglassene til temperering i mindst et kvarter - gerne længere.

I ventetiden udføres et forsøg ved stuetemperatur: Gør tre reagensglas klar med opløsninger som angivet ovenfor. Lav reaktionen i et 100 mL bægerglas, som står på et stykke hvidt papir.

Hæld først opløsning 3 fra reagensglasset over i bægerglasset.

Start reaktionen ved samtidig at hælde indholdet af de to andre reagensglas over i bægerglasset og start samtidig et stopur. Rør godt rundt med en spatel. Aflæs tiden, Δt , på stopuret, når opløsningen begynder at blive blå. Mål umiddelbart herefter reaktionsblandingens temperatur. Notér resultaterne i skemaet på næste side.

Rengør bægerglasset og gennemfør tilsvarende målinger ved de fire andre temperaturer. Husk at måle reaktionsblandingens temperatur umiddelbart efter tidsmålingen (temperaturen vil ikke helt blive lig med det pågældende

vandbads temperatur, men det gør ikke noget; det er udmærket, hvis den laveste temperatur fx er ca. 8 °C og den højeste ca. 25 °C).

Forsøg

1

2

3

4

5

Δt/s	Temperatur/°C		
13,5	22,4		
87	7,7		
46,5	11,2		
18,6	18,4		
9,1	28		

Omgivelser: 22,4 grader C

EFTERBEHANDLING

1. Beregn de aktuelle stofmængdekoncentrationer ved reaktionens begyndelse for persulfat og iodid.

[S ₂ O ₈ ²⁻]	[1-]

- 2. Beregn reaktionshastigheden *v* for hvert af de fem forsøg. Notér i skemaet herunder.
- 3. Beregn hastighedskonstanten *k* for hvert af de fem forsøg. Ved beregningerne benyttes de aktuelle stofmængdekoncentrationer i reaktionsblandingen ved reaktionens begyndelse.
- 4. Beregn lnk for hvert af de fem forsøg.
- 5. Beregn den absolutte temperatur T og $\frac{1}{T}$ for hvert af de fem forsøg.

v	k	ln <i>k</i>	Т	<u>1</u>
			8	
		36/1		

- 6. Lav et Arrhenius-plot ved at afbilde lnk som funktion af $\frac{1}{T}$. Lav lineær regression og kommentér afbildningen.
- 7. Bestem ud fra Arrhenius-plottet E_a og k_0 .
- 8. Beregn hastighedskonstanten ved 60 °C.
- 9. Beregn reaktionshastigheden ved 60 °C.
- 10. Beregn reaktionstiden Δt , hvis forsøget udføres ved 60 °C. Kommentér.

E _a	k ₀	Hastigheds- konstant ved 60 °C	Beregnet reak- tionshastighed ved 60 °C	Beregnet reaktionstid ved 60 °C